

POSZLAKOWAĆ (2) *vb pf*

poszłakować (1), **poślakować** (1); *poszłakować KochPs; poślakować GórnDworz.*

Oba o oraz pierwsze a jasne.

praet 3 sg m poszłakował (1). ◇ impers [praet poszłakowano.] ◇ con by poszłakowano (1).

Sł stp brak, Cn: poszłakować, poślakować s.v. pośladować kogo, Linde XVII – XVIII w.: poszłakować, poślakować.

1. *Wyśledzić, wypatrzeć; consequi vestigiis Cn [kogo, co] (2) : Ná morzu ściéłzki twoie/ ná wodách drogi: Ale nie poślákował żaden twéy nogi KochPs 114; [Sam [smok] łtánął ná brzegu morłkim/ wypátruiąc iefliżby ktory chciał oczy łwoie wynieść do tey morłkiey gwiazdy [...]. Co gdy ktorego poślákował [!] [...] BzowRóż A3].*

poszłakować w czym (1): pocźni około tego mowić/ iáko Dworzánin ma poštěpowáć/ áby go w táiemney miłości nie poślákowano. GórnDworz Ddv.

2. *[Zarzucić fałsz [kogo w czym]: y w tym cię też poślákowano/ że ty miáłto tego co nápiłano/ włafną krwią/ ábo/ przez krew włafną odmieniałz piłząc: przez krew włafného. ŁaszczRecepta 64.*

Zwrot: »w fałszu poszłakować«: Wtymże cię we dwu fałzách poślákowano ŁaszczRecepta 63.]

Synonimy: 1. dojźrzeć, poszukać, pośledzić, wypatrzeć, wyśledzić; 2. zadać.

Formacje współrdzenne cf SZLAKOWAĆ.

Cf POSZLAKOWANIE